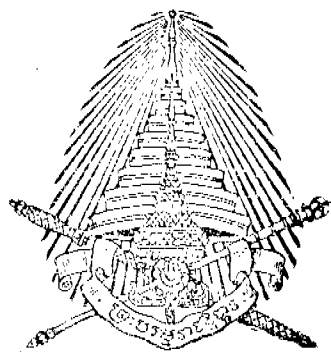

วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๔๘๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ หน้า ๒๗๒

พระบรมบัญญัติ

การเดินเรือในน่านน้ำสยาม (ฉบับที่ ๖)

พุทธศักราช ๒๔๘๑

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐)

ชาติไทยทิพอาภา

พล. อ. เจ้าพระยาพิชัยเนตรโยธิน

ตราไว้ในวันที่ ๙ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๘๒

เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

เล่ม ๕๖ หน้า ๒๗๓ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๔๘๒

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำสยามบางมาตราที่เกี่ยวกับการออกใบอนุญาต ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๘๑”

มาตรา ๒ ให้ให้พระราชบัญญัตินี้เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๓๔ มาตรา ๑๔๔ มาตรา ๑๘๑ และมาตรา ๑๘๒ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และมาตรา ๑๓๕ มาตรา ๑๓๖ ซึ่งแก้ไขตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“เรือ” หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำทุกชนิด

“เรือกล” หมายความว่า เรือที่เดินด้วยกำลังเครื่องจักรกล จะใช้กำลังอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม

วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๔๘๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ หน้า ๒๗๔

มาตรา ๕ นอกจากจะมีข้อตกลงกับต่างประเทศเป็น
อย่างอื่น เรือที่ใช้ในน่านน้ำสยามต้องรับใบอนุญาตให้เรือ
เดินแต่

๑. เรือของราชนาวสยาม

๒. เรือของรัฐบาลต่างประเทศซึ่งเข้ามาในน่านน้ำสยาม
ชั่วคราว

๓. เรือต่างประเทศซึ่งเข้ามาในน่านน้ำสยามชั่วคราว
และใบอนุญาตยังไม่สิ้นอายุ

๔. เรือที่มีใช้เรือกลขนาดต่ำกว่ายี่สิบห้าตัน

๕. เรือซึ่งต้องมีประจำเรือใหญ่ตามกฎหมายข้อบังคับสำหรับ
การตรวจเรือ

มาตรา ๖ การรับใบอนุญาตตามมาตรา ๕ ต้องเสียค่า
ธรรมเนียมตามมาตรา ๑๗๔ มาตรา ๑๘๐ และมาตรา ๑๘๘
แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม พระพุทธ
ศักราช ๒๔๕๖ แต่เรือกลขนาดต่ำกว่าสามตันกรอสส์ และ
เรือที่ใช้ทำการประมงโดยฉะเพาะ ให้เสียค่าธรรมเนียม
ออกใบอนุญาตเพียงกึ่งอัตราปกติ

เล่ม ๕๖ หน้า ๒๗๕ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๔๘๒

เรือกลของสีกะที่ใช้เพื่อประโยชน์เฉพาะในการกลสิกรรม
ของตนเองซึ่งมีขนาดต่ำกว่าสามตันกรอสส์ ให้เครื่องยนต์
กำลังไม่เกินเจ็ดแรงม้า ให้ยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม
ออกใบอนุญาต แต่ต้องรับใบอนุญาต

มาตรา ๑ ใบอนุญาตใช้เรือทุกชนิดให้มีอายุใช้ได้
ฉบับหนึ่งไม่เกินสิบสองเดือน นับแต่วันออกใบอนุญาต
ส่วนวันสิ้นอายุของใบอนุญาตให้กำหนดไว้วันใบอนุญาต

มาตรา ๒ ถ้านายทะเบียนเรือประจำท้องที่หรือนาย
ทะเบียนเรือ ซึ่งกรมเจ้าท่าส่งไปทำการออกใบอนุญาตใช้
เรือตามท้องที่ประจำปี พิจารณาเห็นว่าเรือบรรทุกสินค้าและ
เรือเล็กถ้าใดใช้ได้ไม่เกินหกเดือน ก็อาจผ่อนผันให้เจ้าของ
เรือรับใบอนุญาตใช้เรือแต่เพียงชั่วระยะเวลาไม่เกินหกเดือน
ได้ในเมื่อเจ้าของเรือร้องขอ ใบอนุญาตชนิดนี้ให้มีอายุใช้
ได้ไม่เกินหกเดือน โดยเรียกค่าธรรมเนียมออกใบอนุญาต
เพียงกึ่งอัตราปกติ

มาตรา ๓ ผู้ใดใช้เรือที่มีได้รับใบอนุญาตอันถูกต้องตาม
พระราชบัญญัตินี้ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
หนึ่งร้อยบาท

วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๔๘๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ หน้า ๒๗๖

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมอันเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำสยามได้ ค่าธรรมเนียมนั้นนอกจากที่มีอำนาจกำหนดได้ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม แก้วไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ อยู่แล้ว ให้กำหนดได้ในอัตราไม่เกินห้าบาท

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

บทบัญญัติเฉพาะกาล

มาตรา ๑๑ เรือซึ่งจะต้องรับใบอนุญาตก่อนใช้พระราชบัญญัตินี้ได้ใช้อยู่โดยมิได้รับใบอนุญาตก็ดี หรือที่ใบอนุญาตได้สูญอายุเสียแล้วก็ดี ถ้าเจ้าของมาขอรับใบอนุญาต หรือขอต่ออายุใบอนุญาตเสียก่อนสิ้นเดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๔๘๒ แล้ว จะไม่ต้องรับโทษสำหรับการที่ได้ใช้เรือโดยมิได้รับใบอนุญาตหรือโดยมิได้ต่ออายุใบอนุญาตมาแล้วนั้น

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี